

У цьому напрямі ми пропонуємо на загальносоціальному рівні запобігання зловживанням у фіскальній сфері, як основі корупційних правопорушень, вжити: для запобігання на національному та транснаціональному рівні удосконалити законодавство, ратифікувати відповідні міжнародні угоди; розробити та прийняти державну програму профілактики корупційних правопорушень, де передбачити відповідні заходи, у тому числі й щодо запобігання злочинам у фіскальній сфері.

Дієва протидія зловживанням у фіскальній сфері як частини механізму корупційних злочинів зведе до мінімуму окремі економічні загрози національній безпеці України.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт Генеральної прокуратури України. URL: <http://www.gp.gov.ua/ua/stat.html>.

2. Криминологія : учебник для юридических ВУЗов / [Алимов С. Б., Антонян Ю. М., Бузынова С. П. и др.] ; под ред. В. Н. Кудрявцева, В. Е. Эминова. М. : Юрист, 1995. 511 с.

3. Давтян Л. Г. Правоохоронні органи як суб'єкти запобігання податковій злочинності. Науковий вісник Херсонського державного ун-ту. Серія «Юридичні науки». Випуск 6-1. Том 4. 2014. С. 40–44.

4. Криминологія: Загальна та Особлива частини : підручник / [Даньшин І. М., Голіна В. В., Валуйська М. Ю. та ін.] ; за заг. ред. В. В. Голіни [2-е вид. перероб. і доп.]. Харків : Право, 2009. 288 с.

Чишко Катерина Олександрівна,

старший викладач кафедри адміністративної діяльності поліції факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО ОДЕРЖАННЯ ПОДАРУНКІВ: ЗАХІД ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ ЧИ УМОВА ЇЇ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ?

Очевидно, що корупція була та нажаль залишається однією з основних проблем української держави та суспільства. В свою чергу на офіційному (нормативному рівні) рівні боротьби з корупцією присвячено низку нормативно-правових актів, серед яких: Закони України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні» (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки» (додамо, що сьогодні у Верховній Раді України знаходиться проект Закону про Антикорупційну стратегію на 2018-2020 роки [1]), «Про запобігання корупції» [2] (далі – Закон), «Про Національне антикорупційне бюро України» та інші. Прийняття останніх та поступова реалізація їх положень, на думку представників Transparency International, стали однією із основних підстав для підняття України за рівнем сприйняття корупції на 130 місце із 180 країн світу у 2017 році [3]. Законом «Про

запобігання корупції» визначено ключові правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зокрема зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів. При цьому де-факто зазначений закон являє собою добре доопрацьований попередній закон «Про запобігання і протидії корупції», що мало сприяти як підвищенню дієвості деяких заходів запобігання та протидії корупції, так і усунути безглуздо жорсткі обмеження, виконання яких навряд чи сприяє запобігання корупції, а за певних обставин навпаки зумовлює її виникнення. Показовим у контексті викладеного нами твердження серед заходів запобігання корупції виглядають «обмеження щодо одержання подарунків» (ст. 23 Закону). Далі спробуємо проаналізувати основні спірні питання стосовно реалізації даного заходу.

Особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, а також особи, які для цілей Закону до них прирівняні (далі – особи, на яких покладено обмеження) можуть приймати подарунки, які відповідають загально визначеному уявленню про гостинність, якщо вартість таких подарунків не перевищує одну мінімальну заробітну плату, встановлену на день прийняття подарунка, одноразово (у 2018 році ця вартість у місячному розмірі складає – 3723 грн., а у погодинному – 22 грн. 41 коп. [4]), а сукупна вартість таких подарунків, отриманих від однієї особи (групи осіб) протягом року, не перевищує двох прожиткових мінімумів, встановлених для працездатної особи на 1 січня того року, в якому прийнято подарунки (у 2018 році вартість подарунків має не перевищувати: у січні – 3400 гривень, з липня – 3554 гривень, а у грудні – 3706 гривень). При цьому зазначеним особам забороняється безпосередньо або через інших осіб вимагати, просити, одержувати подарунки для себе чи близьких їм осіб від юридичних або фізичних осіб: 1) у зв'язку із здійсненням такими особами діяльності, пов'язаної із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування; 2) якщо особа, яка дарує, перебуває в підпорядкуванні такої особи.

Позитивним виглядає новий підхід Закону до збільшення вартості подарунку приблизно у двічі у порівнянні з положеннями попереднього закону. Проте, як бачимо чинним залишилося положення, відповідно до якого суб'єкти відповідальності за корупційні правопорушення можуть отримувати подарунки, які окрім обмеження щодо вартості мають відповідати «загально визначеному уявленню про гостинність». Очевидно, що зазначена категорія є значним чином оціночною, тому її «загально визначеність» може бути доволі таки спірною, що прямо залежить від рівня матеріального забезпечення осіб. Даючи роз'яснення з приводу можливості отримання дарунків згідно Закону «Про засади запобігання і протидії корупції» Міністерство юстиції України категорію «дарунки, які відповідають загально визначеному уявленню про гостинність» описує як дарунки, які можуть отримуватися з нагоди, наприклад, дня народження, ювілею, або загально визначеного свята (Новий рік, Міжнародний жіночий

день). До дарунків, що дозволятимуться приймати публічними службовцями, можуть бути віднесені і ділові дарунки (сувеніри) і прояви гостинності (запрошення на каву або вечерю) у скромних масштабах, які широко використовуються для налагодження добрих ділових відношень і зміцнення робочих стосунків [5]. При цьому складову матеріальної сторони «загальновизнаного уявлення про гостинність» фактично визначає Закон.

Обмеження щодо вартості подарунків не поширюється на подарунки, які: 1) даруються близькими особами; 2) одержуються як загальнодоступні знижки на товари, послуги, загальнодоступні виграші, призи, премії, бонуси (ч. 2 ст. 23 Закону). З викладеного цілком закономірно випливає, що особи на яких покладено обмеження часто можуть потрапляти до, м'яко кажучи, безглузвих ситуацій. Так, виходячи зі змісту поняття «близькі особи» (ст. 1 Закону) особи, на які покладено обмеження, зобов'язані відмовитися від подарунку, який надходить від рідного дядька (тітки) чи двоюрідного брата (сестри), якщо його вартість перевищує зазначену суму. Екстраполюючи описувані положення Закону на можливість отримання каблучки на заручини особою, на яку покладено обмеження, вона також має відмовитися від такої пропозиції, крім випадків, коли така особа спільно проживає, пов'язана спільним побутом і має взаємні права та обов'язки із чоловіком, який надає їй відповідну пропозицію. Адже зрозуміло, що вартість каблучки у переважній більшості випадків буде перевищувати визначену Законом вартість дарунку. Більше того виходячи з визначення подарунку (ст. 1 Закону) особи, на яких покладено обмеження, не мають права навіть укладати договори купівлі-продажу того чи іншого майна, вартість якого є нижчою за мінімальну ринкову, якщо купівля-продаж здійснюється у зв'язку зі здійсненням покупцями діяльності, пов'язаної із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, або продавець перебуває у підпорядкуванні покупця тощо. Як бачимо визначення подарунку згідно положень Закону входить у пряме протиріччя з цивільно-правовими правами фізичних осіб (ст. 717 ЦК України). З іншої сторони обмеження щодо одержання подарунку «у зв'язку із здійсненням такими особами діяльності, пов'язаної із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування» може використовуватися у якості правового засобу уникнення кримінальної відповідальності за отримання неправомірної вигоди (ст. 368 КК України), адже поняття неправомірної вигоди є майже ідентичним по відношенню до поняття подарунку.

Актуальним та цікавим у контексті досліджуваного питання виглядає зарубіжний досвід. Так, в Польщі обов'язковість декларування подарунків передбачена для осіб, які обіймають політичні посади, а також місцеві виборні посади, в Угорщині – для членів Парламенту, у Великобританії, Іспанії та Німеччині – для членів Уряду та осіб, які обіймають політичні посади, а в Латвії – всіма публічними службовцями. Члени британського парламенту зобов'язані декларувати подарунки, вартість яких перевищує 1% від їхньої заробітної плати,

члени Парламенту Німеччини – якщо вартість подарунка перевищує 5000 євро, члени французького Парламенту – будь-які подарунки незалежно від їхньої вартості [5].

Таким чином існування описаних обмежень в Україні більше сприяє порушенню закону, ані ж дієвому запобіганню корупції, оскільки створює умови для поширення корупційних відносин між особами, на яких покладено обмеження, та спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції. У той же час, вдалим виглядає зазначений зарубіжний досвід щодо декларування подарунків, який має створити підґрунтя для дієвої перевірки дійсного призначення отриманих особами, на яких покладено обмеження, подарунків, а не формальне виявлення «осіб-корупціонерів», які навіть де-юре не вчиняючи корупційних правопорушень, часто стають суб'єктами відповідальності за правопорушення, пов'язані з корупцією, через незнання положень заплутаного українського законодавства.

Список використаних джерел

1. Проект Закону про Антикорупційну стратегію на 2018–2020 роки від 26.04.2018 [Електронний ресурс] // База даних «Законодавство України». Верховна Рада України. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=63942.

2. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 49. – ст. 2056.

3. Індекс сприйняття корупції – 2017 [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Transparency International Україна. – Режим доступу: <https://ti-ukraine.org/research/indexs-koruptsiyi-cpi-2017/>.

4. Про Державний бюджет України на 2018 рік : Закон України від 07.12.2017 № 2246-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2018. – № 3–4. – ст. 26.

5. Одержання подарунків особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування : роз'яснення Міністерства юстиції України від 28.07.2011 // Баланс-Бюджет. – 2011. – № 36. – ст. 11.

Шаповал Леся Іванівна,

доцент кафедри цивільного права і процесу
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

Боротьба з корупцією та її наслідками повинна займати важливе місце для сучасної України, як держави, що прагне у майбутньому стати в рівень з розвинутими Європейськими країнами. Адже корупція обмежує конституційні права та свободи людини і громадянина, заважає нормальному функціонуванню державного апарату, гальмує просування в державі соціально-економічних реформ, сприяє розвитку